



JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. maj 2014
Kontor: Økonomistyringskonto-
ret
Sagsbeh: Anne Nygaard Just
Sagsnr.: 2014-0030-2197
Dok.: 1160788

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 988 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Anette Görtz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 988 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I forlængelse af REU alm. del - svar på spørgsmål 669, bedes ministeren redegøre for baggrunden for de forskellige niveauer for recidiv for institutionerne under Kriminalforsorgen som oplyst i tabel 1.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvortil der henvises:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen kan indledningsvis bemærke, at kriminalforsorgens recidivstatistik som udgangspunkt er deskriptiv. Recidivstatistikken siger derfor ikke noget væsentligt om bl.a. indsatsen, der ligger forud for recidivet, altså straffuldbyrdelsesforløbet og dets effekt på recidivet, men er først og fremmest en deskriptiv indikator for andelen, der recidiverer, og hvilken kriminalitet og sanktion der recidiveres til.

Recidivstatistikken for løsladte fra kriminalforsorgens institutioner kan derfor ikke anvendes som indikator for effekten af det resocialiserende arbejde, som udføres af de enkelte institutioner.

Nationale såvel som internationale recidivundersøgelser viser generelt, at andelen, der recidiverer, er en funktion af forekomsten af statiske og dynamiske risikofaktorer hos klienterne. Sandsynligheden for recidiv er derfor større for klienter med mange risikofaktorer, end for klienter med få risikofaktorer.

De forskellige recidivniveauer for institutioner under kriminalforsorgen afspejler højst sandsynligt forskelle i mængden af risikofaktorer hos gruppen af løsladte i de enkelte institutioner. Et højt recidivniveau for en given institution vil derfor sandsynligvis kunne forklares med en tungere belastningsgrad – og dermed forekomsten af flere risikofaktorer – blandt de klienter, der løslades fra de pågældende institutioner. Omvendt vil et lavt recidivniveau for nogle institutioner afspejle, at klienterne gennemsnitligt set er mindre belastet, hvad angår risikofaktorer.”